

คำวินิจฉัยที่ ๒๕ - ๒๗/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๓๗/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๓๘/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

วันที่ ๒๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ชัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่

ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๙๐/๒๕๕๔ และที่ ๑๒๑๘/๒๕๕๔ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ จำนวน ๒ คำร้อง และผู้ตรวจการแผ่นดินเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) จำนวน ๑ คำร้อง ข้อเท็จจริงตามคำร้อง และเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

คำร้องที่หนึ่ง (เรื่องพิจารณาที่ ๓๗/๒๕๕๔) นายรัฐทรัพย์ นิชิด้า ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้อง สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ ๑ และคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ ๒ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองว่า ผู้ฟ้องคดีสมัครเข้ารับการคัดเลือก เป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติคัดเลือกผู้สมัครให้เป็นผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เพื่อให้เลขาธิการวุฒิสภานำรายชื่อเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับคัดเลือก ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ากระบวนการสรรหาและการลงมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตลอดจนระเบียบสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้สมควรได้รับเลือก เป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ โดยวิธีการสรรหา พ.ศ. ๒๕๕๓ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และระเบียบสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาดังกล่าว และได้แย้งว่า การที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) กำหนดให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นกรรมการสรรหา กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ นั้น เป็นการขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) ที่ห้ามมิให้กรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นกรรมการของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ เป็นเหตุให้องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาดังกล่าวมีจำนวนไม่ครบตามที่กฎหมายกำหนด การสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติในครั้ง นี้จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำร้องที่สอง (เรื่องพิจารณาที่ ๓๘/๒๕๕๔) นายณัฐศิลป์ จงสงวน ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้อง สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ ๑ และคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ ๒ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองว่า ผู้ฟ้องคดีสมัครเข้ารับการคัดเลือก เป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเลือกผู้สมัครให้เป็นผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเพื่อให้เลขาธิการวุฒิสภานำรายชื่อเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับคัดเลือก และมีคำโต้แย้งเช่นเดียวกันกับคำร้องที่หนึ่ง

ศาลปกครองกลางเห็นว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) เป็นบทบัญญัติที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีทั้งสองและยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้อง บทบัญญัติดังกล่าว จึงส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสองมายังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

คำร้องที่สาม (เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๕๕) ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ร้อง ได้รับหนังสือร้องเรียน จากศาสตราจารย์ อมรา พงศาพิชญ์ ว่าพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ที่บัญญัติให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ โดยมีประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒)

ผู้ร้องเห็นว่า การกำหนดให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติตามบทบัญญัติดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) บัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕๖ บัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น การที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) บัญญัติให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จึงเป็นการให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นกรรมการของหน่วยงานของรัฐ อันเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) ซึ่งทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการเป็นกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จึงเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์

และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้อง ทั้งสามคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๔๕ (๑) หรือไม่ เห็นว่า ตามคำร้องที่หนึ่งและคำร้องที่สองมีประเด็นโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่ ซึ่งศาลปกครองกลางจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดี และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้มาก่อน กรณีจึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) สำหรับคำร้องที่สาม เป็นกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็น ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่ กรณีจึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา และการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๘) ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งรับคำร้องทั้งสามคำร้อง ไว้พิจารณาวินิจฉัย โดยให้รวมพิจารณาและวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยมีว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๗ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๐ ว่าด้วยศาล ส่วนที่ ๒ ศาลรัฐธรรมนูญ โดยมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญต้อง (๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ (๒) ไม่เป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษา

ของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ (๓) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การ
ที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด (๔) ไม่ประกอบอาชีพอิสระ
อื่นใด และมาตรา ๒๕๖ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๑ ว่าด้วยองค์การตามรัฐธรรมนูญ ส่วนที่ ๒
องค์การอื่นตามรัฐธรรมนูญ โดยมาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๗ ซึ่งกำหนด
เกี่ยวกับลักษณะต้องห้ามของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ มาใช้บังคับ
กับกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วยโดยอนุโลม เมื่อพิจารณาประกอบกันแล้ว เห็นได้ว่า
การที่รัฐธรรมนูญกำหนดลักษณะต้องห้ามของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไว้เช่นนั้น มีเจตนารมณ์
ที่จะป้องกันมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกระทำการอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์
หรือขัดแย้งกับอำนาจหน้าที่ของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อป้องกันมิให้เกิดความระวางสงสัย
ในความเป็นอิสระและความเป็นกลาง

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๗
เพื่อให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่ดำเนินการจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ
กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ซึ่งเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติ
เพื่อประโยชน์สาธารณะ ประกอบกับมาตรา ๓๐๕ (๑) กำหนดให้กฎหมายดังกล่าวต้องมีสาระสำคัญ
ให้มีคณะกรรมการเฉพาะด้านเป็นหน่วยย่อยภายในองค์กรนั้นแยกต่างหากจากกัน ทำหน้าที่กำกับ
การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ และกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคม
โดยมีรายละเอียดว่าด้วยการกำกับและคุ้มครองการดำเนินกิจการ การจัดให้มีกองทุนพัฒนาทรัพยากรสื่อสาร
และส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อสารมวลชนสาธารณะ พระราชบัญญัติ
องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง จึงบัญญัติให้มีคณะกรรมการ
กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า กสทช.
จำนวนสิบเอ็ดคน ประกอบด้วยผู้ที่มีผลงานหรือมีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านต่าง ๆ
ทั้งนี้ กระบวนการการได้มาซึ่ง กสทช. มีสองส่วนซึ่งมีขั้นตอนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙ ถึงมาตรา ๑๘
คือ ส่วนที่หนึ่ง มาจากรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการคัดเลือกกันเองของสมาคม

สถาบัน หรือองค์กรต่าง ๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้ตามมาตรา ๙ ถึงมาตรา ๑๓ ส่วนที่สอง มาจากรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการสรรหาตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ จากนั้นเลขาธิการวุฒิสภานำรายชื่อดังกล่าวทั้งหมดมารวมเป็นบัญชีเดียวกันและให้วุฒิสภามีมติเลือกผู้สมควรเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติจากบัญชีรายชื่อดังกล่าวต่อไปตามมาตรา ๑๖ ถึงมาตรา ๑๘

สำหรับการได้มาซึ่งรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการสรรหา นั้น มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวนสิบห้าคน ทำหน้าที่คัดเลือกผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติซึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ นายกสภาวิศวกร ประธานสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย นายกสภาคณบดีวิชาการนิเทศศาสตร์และการสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย นายกสภามพันธ์สมาคมวิชาชีพวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ประธานคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน ประธานกรรมการสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย ประธานสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ประธานสหพันธ์วิทยุชุมชนแห่งชาติ และประธานสหพันธ์องค์กรผู้บริโภค เห็นได้ว่า การที่กฎหมายบัญญัติให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ มาจากผู้แทนหลากหลายองค์กรก็ด้วยมีเจตนารมณ์เพื่อให้มีบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ที่เป็นอิสระและเป็นกลางทางการเมืองเข้ามาร่วมทำหน้าที่กลั่นกรองให้ได้บุคคลที่เหมาะสมมาดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย

การที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาเฉพาะเมื่อมีเหตุที่ต้องมีการเลือกและแต่งตั้งกรรมการ เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการสรรหาเพื่อเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาลงมติคัดเลือกพร้อมกับรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการคัดเลือกกันเองของสมาคม สถาบัน หรือองค์กรต่าง ๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้

อีกส่วนหนึ่ง เท่านั้น คณะกรรมการสรรหาที่มีอำนาจหน้าที่ในการสรรหาเพื่อคัดเลือกกรรมการโดยตรง แต่อย่างไร เมื่อการดำเนินการสรรหาเสร็จสิ้นแล้ว ภารกิจของคณะกรรมการสรรหาในครั้งนั้นก็สิ้นสุดลง การทำหน้าที่ของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการเป็นกรรมการสรรหาในครั้งนั้นก็สิ้นสุดลงด้วย ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคสอง ยังได้บัญญัติห้ามมิให้กรรมการสรรหาสมัครเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติมาตราใดกำหนดให้ กรรมการสรรหาทำหน้าที่ในทางบริหารงาน หรือเป็นที่ปรึกษา หรือเข้าไปก้าวก่ายแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. หรือสำนักงาน กสทช. ได้ อีกทั้งคณะกรรมการสรรหาที่มีรายได้หรือค่าตอบแทนเป็นเงินเดือน หรือเงินประจำตำแหน่ง หรือค่าตอบแทนในฐานะกรรมการของ กสทช. ดังนั้น การเป็นกรรมการสรรหา กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติของประธานกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) จึงไม่เข้าลักษณะเป็นการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และไม่อยู่ในความหมายของคำว่า กรรมการของหน่วยงานของรัฐอันจะเป็นลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒)

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒)

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

นายจรูญ ภักดีธนากุล

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจรูญ อินทจาร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายเฉลิมพล เอกอรุณ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายชัช ชลวร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอนุรักษ์ มาประณีต

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายบุญส่ง กุลบุปผา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ